

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV

Strona pozwana: Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit

**Sentencja**

- 1) Skład paliwa elektrowni węglowej taki jak ten, którego dotyczy postępowanie główne i który został opisany przez sąd odsyłający, stanowi część „instalacji” w rozumieniu art. 3 lit. e) dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienionej decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1359/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r.
- 2) Artykuł 27 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 206/2014 z dnia 4 marca 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że utrata węgla będąca wynikiem naturalnego procesu samozagrzewania się węgla w czasie jego składowania w miejscu stanowiącym część instalacji w rozumieniu art. 3 lit. e) dyrektywy 2003/87 nie może zostać uznana za węgiel wprowadzony z tej instalacji.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

---

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München – Niemcy) – Medical Imaging Systems GmbH (MIS)/Hauptzollamt München**

**(Sprawa C-288/15) <sup>(1)</sup>**

**[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Podpozycja 6211 3310 00 0 — Fartuchy — Płaszcz chroniący przed promieniowaniem]**

(2016/C 296/20)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd odsyłający**

Finanzgericht München

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Medical Imaging Systems GmbH (MIS)

Strona pozwana: Hauptzollamt München

## Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (WE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. należy interpretować w ten sposób, że fartuch – płaszcz chroniący przed promieniowaniem, taki jak sporny w postępowaniu głównym, należy zaklasyfikować do podpozycji 6211 33 10 00 0 wspomnianej nomenklatury z uwagi na jego cechy charakterystyczne i obiektywne właściwości, w tym w szczególności jego wygląd zewnętrzny, bez konieczności odnoszenia się do substancji nadających omawianemu towarowi jego zasadniczy charakter.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 394 z 7.9.2015.

---

### Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – María del Pilar Planes Bresco/ Comunidad Autónoma de Aragón

(Sprawy połączone C-333/15 i C-334/15) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania niektórymi systemami pomocy i ich kontroli — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — System płatności jednolitych — Artykuły 43 i 44 — Uprawnienia do płatności oparte na powierzchni — Hektary kwalifikujące się do objęcia pomocą obszarową — Trwałe użytki zielone — Uregulowanie krajowe uzależniające kwalifikowalność obszarów trwałych użytków zielonych przekraczających wielkość powierzchni upraw paszowych początkowo uwzględnionych przy ustaleniu uprawnień do płatności od ich wykorzystania na potrzeby hodowlane gospodarstwa rolnego]**

(2016/C 296/21)

Język postępowania: hiszpański

## Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

## Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: María del Pilar Planes Bresco

Strona pozwana: Comunidad Autónoma de Aragón

## Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2012/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu, takiemu jak uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, które stoi na przeszkodzie uwzględnieniu, na poczet hektarów kwalifikujących się do objęcia pomocą obszarową za rolniczy rok gospodarczy, zgłoszonych przez rolnika obszarów trwałych użytków zielonych, które przekraczają wielkość powierzchni trwałych użytków zielonych początkowo uwzględnionej w celu ustalenia przysługujących mu uprawnień do płatności na hektar, chyba że rolnik ten wykaże, iż wspomniane obszary są rzeczywiście wykorzystywane na potrzeby hodowlane jego gospodarstwa rolnego we wspomnianym rolniczym roku gospodarczym.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 302 z 14.9.2015.